

Borghjerg: Den højtærede Minister har ganske Uret, naar han sammenligner Medlemmerne her med Trolde, der fare op af Æsker. Nej, hvad der farer op af Æsker, er Ministerens egne Ord. Hver Gang Ministeren omtaler et eller andet militært Spørgsmaal, farer der ganske vist en Trolde op af en eller anden Æske, saa farer nemlig alle hans gamle Fortidsord op imod ham. Ærede Medlemmer ville have lagt Mærke til, at Ministeren ikke kan søge en Udflygt til den ene eller den anden Side, før der straks møder ham et af hans gamle Ord, der slaar den Udflygt ned. Det er det, der bevirker, at Ministeren Dag for Dag taber mere af den Tillid, han tidligere nød i den danske Befolkning.

Zahle: Maa jeg ikke bede den højtærede Minister om at svare mig paa, hvorvidt man for Sveriges og Norges Vedkommende har regnet samtlige Militærudgifter med i denne Opgørelse eller ej.

Forsvarsministeren (J. C. Christensen): Jeg skal blot til det ærede Medlem svare, at der er anvendt ganske den samme Fremgangsmaade ved den ene som ved den anden Opgørelse.

Birck: Det ærede Medlem for Frederiksberg (Ellinger) udtalte, at han i og for sig havde Sympati med det Ændringsforslag, der var stillet af det andet ærede Medlem for Frederiksberg (K. M. Klausen) om Københavns Væbning, men han vilde undlade at stemme, fordi han betragtede det som noget af en Demonstration. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at vi, der høre til Mindretallet, ville jo altid komme til at stemme forgæves, for saa vidt altid komme til at stemme som Demonstration, og jeg vil derfor for mit Vedkommende henstille til det ærede Medlem at gøre, som jeg vil gøre, nemlig at stemme for denne Ændring.

Jeg vil dernæst gøre en Bemærkning om en anden Ændring, der er stillet af Flertallet, men ikke af det ærede Medlem for Odense (Martin Madsen). Den gaar ud paa, at Løjtnanterne under 25 Aar skulle have 1,200 Kr. og ikke 1,500 Kr. Jeg agter at stemme for den, fordi jeg anser den for fuldstændig konform med de Lønningsregler, som mit Parti altid har hævdet, nemlig at Mænd som yngre og ugifte ikke skulle have mere end den tilstrækkelige Ungkarlelønning, men naar Folk ere naaede til den Alder, hvor de ere gifte og eventuelt have Børn, skulle de

have en tilstrækkelig høj Løn. Jeg skal i den Henseende pege paa de forskellige Principper, der have faaet Udslag i Lønningslovene for Postvæsenet og Jernbnevæsenet. Ved Postvæsenet har man det rigtige og sunde Princip, at de unge Mænd ikke have saa meget, men naar de ere nogle og tredive Aar, have de en tilstrækkelig og god Lønning. I Jernbnevæsenet har man derimod det modsatte Princip, idet de unge Mennesker begynde med en meget høj Løn. Hvis man nu her gennemførte Regeringens oprindelige Forslag, vilde man naa det mærkelige Resultat, at den yngste Premierløjtnant, en ugift Mand, vilde have 1,500 Kr., medens en Kaptajn, der har Børn, kun vilde have 900 Kr. mere, et komplet Misforhold. Derfor vil jeg stemme for Flertallets Ændring om, at de yngre Løjtnanter under 25 Aar skulle have 1,200 og ikke 1,500 Kr.

Jeg beklager, ligesom min højtærede Ven fra Frederiksberg, at Kaptajnerne ikke ere komne med. Hvis man havde fulgt den Antydning, det ærede Medlem for Frederiksberg kom med, nemlig at tage hele den yngste Trediedel af Løjtnanterne og sætte dem paa 1,200 Kr., vilde man have været i Stand til at forhøje den yngste Trediedel af Kaptajnernes Lønninger til 2,700 Kr., og med en Merudgift af en Sned Tusind Kroner, vilde man have naaet at faa alle Kaptajnerne op til 3,000 Kr. Med andre Ord, hvis man havde fulgt den Anvisning, vilde man med en meget ringe Forøgelse af Udgifterne have naaet at faa en Lønningslov, man kunde aequiescere ved i flere Aar. Men det, her er naaet, er, at vi faa Løjtnantslønningerne igennem, ikke Kaptajnslønningerne, og faa Løjtnantslønningerne igennem paa en saadan Maade, at jeg frygter, de ville lægge sig hindrende i Vejen for en Forhøjelse af Kaptajnslønningerne senere.

Jeg beklager, at den højtærede Minister har taget dette Standpunkt, jeg beklager det ogsaa af rene Taktikgrunde, al den Stund det staar for mig som næsten typisk for den højtærede Minister, at han ikke har gjort Skridtet helt ud. Naar han her er villig til at tage en Konflikt med sit Parti, til at staa i en saadan Stilling overfor sit Parti, at han bliver stærkt angrebet, saa synes jeg ærligt talt, at han, som enhver fornuftig Mand vilde have gjort, burde have taget Kampen helt ud. Naar han alligevel skulde have Konflikt, kunde han lige saa godt have taget disse Kaptajner med, al den Stund han vilde